

Pochodzenie Różańca

Louis Even

Od początku chrześcijaństwa uczniowie Chrystusa szli za przykładem i wskazówkami swojego Pana. Modlili się słowami, których nauczał Sam Jezus: „Ojcze nasz”.

Po Wniebowstąpieniu połączyli się z Panem Jezusem w Niebie poprzez modlitwę. Dziesięć dni od Wniebowstąpienia do zesłania Ducha Świętego spędzili na modlitwie w Wieczerniku z Matką Bożą, która bez wątpienia była ich przewodniczką w tym czasie.

Po Wniebowzięciu Maryi Apostołowie i pierwsi uczniowie wiedzieli, że jest Ona w Niebie z ciałem i duszą, i modlili się do Niej. Zapewne powtarzali z zamiłowaniem Pozdrowienie Anielskie, rozpoczynające Nowy Testament według św. Łukasza, który zapisał je w Ewangelii.

Wyznanie Wiary było także drogą chrześcijanom, którzy je często odmawiali, czy to sami, czy w czasie spotkań modlitewnych.

Modlitwy pierwszych chrześcijan były w dużej mierze zaczerpnięte z Psalterza, księgi zawierającej 150 psalmów przypisanych Dawidowi, chociaż niektóre z nich pochodzą od innych autorów.

Psalterz Maryi

Prawdopodobnie w ten sposób we wczesnych wiekach ludzie czcący Matkę Bożą ułożyli coś, co przez długi okres czasu nosiło nazwę „Psalterza Maryi”, który składał się ze 150 „Zdrowaś Maryjo” poprzedzanych modlitwą Pana Jezusa „Ojcze nasz” i akklamacjami do Trójcy Przenajświętszej.

Ale obecna forma Różańca związana jest ze św. Dominikiem, który

dostosował się do wskazówek, jakie otrzymał bezpośrednio od Matki Bożej.

150 „Zdrowaś Maryjo” zostało podzielone na trzy części na cześć Trójcy Przenajświętszej. Każda z tych części została następnie podzielona na 5 dziesiątek „Zdrowaś Maryjo”, a każda dziesiątka poprzedzona przez jedno „Ojcze nasz” i zakończona jednym „Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu”.

Święty Dominik

Św. Dominik urodził się w Hiszpanii. Był on jednym z wielkich kaznodziejów w początkach trzynastego wieku. Niektórzy heretycy tamtej epoki przyjęli stare manichejskie herezje jako swoje i szerzyli błąd i społeczną akcję wywrotową w południowej Francji. Herezja ta znalazła wsparcie wielu księży parafialnych, a nawet niektórych biskupów i wpływowej arystokracji w Langwedocji, a zwłaszcza hrabiego Tuluzy, hrabiów Albi, Béziers, Carcassonne itd.

W regionalnej radzie Montpellier w 1206 r. Dominik, który był tam obecny, zwrócił uwagę członków rady na to, że w czasie spotkań legatów i innych dygnitarzy kościelnych z rzecznikami heretyków, ci ostatni pokonali przeciwników, ponieważ legaci i misjonarze przybywali po kolei na te publiczne dyskusje na koniach i ze wspianą świtą. On proponował powrót do metod Pana Jezusa, skromności i ubóstwa.

Natychmiast odesłał swoje konie i świtę, i zaczął swoją misyjną podróż pieszo, tak jak zwyczajni ludzie, prosząc o jedzenie i nocleg. Przyniosło to rezultaty w postaci nawróceń, ale nie tak wielu. Podsumowując, wyniki były ciągle bardzo słabe, gdy porównamy to z wielkimi potrzebami, które nie zostały zaspokojone oraz z siłami zakłamania. Czegoś brakowało i Dominik miał to odkryć.

Deszcz Różańcowy

W 1214 r. nasz kaznodzieja bliski był zniechęcenia, kiedy zobaczył słabe wyniki tak wielu starań. Wycofał

się do lasu w pobliżu Tuluzy, przystąpił energicznie do modlitwy i pokuty, poszcząc, umartwiając swoje ciało i biczując się, żeby odpokutować występki popełnione przeciwko Bogu przez grzeszników, heretyków i ludzi nie wykazujących skruchy.

Trzeciego dnia objawiła mu się Matka Boża w towarzystwie trzech książy z Jej niebiańskiego dworu. Powiedziała do niego:

„Synu mój, Dominiku, nie dziw się, że twoje kazania nie przyniosły wyników, których się spodziewałeś. Próbujesz uprawiać ziemię, na którą nie spadła ani kropla deszczu. Pamiętaj, że kiedy Bóg Wszechmogący planował odnowić oblicze tej ziemi, zaczął od posłania deszczu z Nieba – i było to Pozdrowienie Anielskie. W ten sposób Bóg przemienił świat. Kiedy więc będziesz wygłaszał kazanie, namawiaj ludzi, żeby odmawiali mój psalterz (Różaniec) i w ten sposób twoje słowa przyniosą duszom wiele owoców”.

Od tej chwili Dominik zaczął to robić, a rezultaty okazały się wkrótce znaczące.

Trwała wówczas także krucjata przeciw albigensom¹, wojna, która trwała około dwudziestu lat i przyniosła wiele ofiar po obu stronach, rozpałała wiele tłących się ognisk nienawiści, wymieszała wiele niesprawiedliwości ze sprawiedliwymi celami. A jednak dusze zostały nawrócone przez Różaniec, a nie przez armię.

Św. Dominik zmarł w 1221 r., ale zakon, który założył – dominikanie, zostali dobrze przygotowani do kontynuowania jego pracy.

Różaniec stał się potem powszechną praktyką, ale jak to się często zdarza, gdy skończyły się ciężkie doświadczenia, powróciły zaniedbania. Czarna śmierć 1349 r.², która spustoszyła całą Europę, była przyczyną tego, że tłumy znów zwróciły się do Boga i do psalterza Jezusa i Maryi.

Błogosławiony

Alan de la Roche

W następnym stuleciu, w 1460 r., Matka Boża objawiła się błogosławionemu Alanowi de la Roche, dominikaninowi i nalegała znowu, żeby odmawiać Jej psalterz. Alan spełnił to życzenie, a ludzie nazwali potem tę modlitwę „Różańcem”, co oznacza wieniec z róż. Wieniec ułożony ze 153 białych róż („Zdrowaś Maryjo”) i 16 róż czerwonych („Ojcze nasz”), wszystkich przychodzących z Nieba. Sama Maryja potwierdziła to nazywanie w późniejszych objawieniach.

Święty Pius V

Warto też przypomnieć tutaj, że święty papież Pius V, który zmarł 440 lat temu (w 1572 r.) zorganizował światową krucjatę Różańcową, żeby zatrzymać pochód mahometańskich Turków, którzy byli już panami bałkańskich państw nadmorskich od Bizancjum do państw arktycznych. Stąd decydujące zwycięstwo pod Lepanto w 1571 r. zawdzięczamy Różańcowi. 🙏

Louis Even

¹ albigensi – ruch religijno-społeczny w XII-XIV w. we Francji, (utożsamiany z katarami) rekrutujący się głównie spośród mieszczan i rycerstwa. Doktryna podobna do manicheizmu, głosząca ideę ubóstwa, przeciwna gospodarczej hegemonii kleru, uznająca wojny za zło. Prześladowani i wyćpieni (m.in. wyprawy krzyżowe) przez inkwizycję (przyp. red.).

² czarna śmierć – termin określający jedną z największych epidemii w dziejach ludzkości, panującą w XIV-wiecznej Europie. Obecnie za jej przyczynę uważa się bakterię powodującą dżumę. Szacuje się, że szerząc się w Europie i okolicach Morza Śródziemnego, przyczyniła się do śmierci 30-60% ówczesnej populacji Europy i do spadku liczby ludzi ówczesnego świata z 450 milionów do 350-375 milionów (przyp. red.).

